

ט' ט' ט' ט'

פקידת חנה בראש השנה

ספר דבר צדק אות ז

דבר שהוא קבוע וקיים לעד זה נבנה על ידי שלמה המלך ע"ה [שאף על פי שהן שממין בקדושתנו הון דקדושה ראשונה קידשה לעתיד לבוא מה שאין כן המשכן] ומעותד על ידי מישיח בן דוד שבימייהם נשתלה מה מלכות ישראל על השלים שהוא שלימת קיבוץ הכנסת ישראל וכל העמים ינhero אליהם. והוא בירור מלכותו יתרך ואנדנותו בכל העולם כי רומיות ישראל הוא רומיות התגלות כבוד שמיים בעולם כאשר עובדיו מתרומים כמו שאמרו (מגילה כ"ט). גלו לבבל גلتה שכינה וכו'. וכן לשלינה הינו. הכנסת ישראל. ואנשיה נבנים להיות בשלה שלימה מדת יתרך מתגלית על שלימותה.

גמר ראש השנה דף יב

בראש השנה נפקדה שרה רחל וחנה בראש השנה יצא יוסף מבית האסורים

ר"ן על הרי"ף מגילה דף יב

בר"ה ביום א' וה' פקד את שרה ומפרטין בחנה. לפי שתיהן נפקדו בר"ה כדאיתא פ"ק דר"ה (דף יא

ספר שמואל א פרק א

(י) והוא מרת נפש ותתפלל על ידך ובכלה תבקה:

(יא) ותדר נקר ותאמר ידך צבאות אם לך תראה באנני אמתך זכרתני ולא תשכח את אמתך ונתקפה לאמתך זרע אנשימים ונתקפה לזרע כל ימי חייו ומורה לא יעללה עלראשו:

רש"י שמואל א פרק א פסוק יא

אמתך - האמור ג' פעמים במקרה, כנגד שלשה דברים שהאהה מצויה עליהם

רד"ק על שמואל א פרק א פסוק יא

ה' צבאות - דרשו רוז"ל לפי שלא מצאנו עד הנה אדם שקרו ה' צבאות כי מה שאם' למעלה לה' צבאות בשילה הוא סיפורם ממחבר הספר

אור החיים על שמאות פרק ז פסוק ז

והוצאתי את צבאותי את עמי וגוי - צריך לדעת מי הם הצבאות, ואם הם ישראל היה לו לומר את צבאות עמי בני ישראל ואולי כי יכול ה' לרשום בתורה הפלגת מעלהינו אצלנו, כי אין לו צבאות מיוחדים לו כישראל, ולזה אמר ה' צבאות עמי וגוי היה מקום לומר כי ה' יש לו הרבה צבאי צבאות וזה אחד מהם, לו זזה אמר את צבאותי סתום, לומר הרשותים, ואין צורך לומר צבא פלוני, כי באומרך צבאות ה' אחד הוא המינוח, ואחר כן אמר מי הוא זה ואיזה הוא, את עמי בני ישראל, ויתברא כתוב על דרך כלל ופרט אין בכלל צבאותי אלא הפרט שהם בני ישראל, ומעטה לא יקרה בכינוי צבאות ה' אלא ישראל המרוממים והמעולים:

ר"ן על הרי"ף ראש השנה דף ג/א

ויש לשאול למה אדםណון בר"ה יותר מבשאר ימים דבשלמא שאר דברים דהינו תבואה ופירות האילן ומימים כל אחד בזמןנו נדון כדאמריו' בגם' דפסח זמן תבואה הוא ועצרת זמן פירות האילן וחג זמן גשמי שנה אבל אדם למה הוא נדון בר"ה יותר מבשאר ימים ותרוץ דבר זה למדנו מודרגסין בפסקתא [פסקא כ"ג] בשם רבבי איליעזר בפסקוק דרשו ה' בהמצוות דתניא בעשרים וחמשה באלו נברא העולם ולפי זה הא דתניא בגמרא דברי איליעזר אומר בתשרי נברא העולם על גמר בריתתו קא אמרין דאדם הראשון שבו נגמר העולם נברא ביום שני דהינו באחד בתשרי

גמר ראש השנה דף לא/א

בשדי היו אמורים ה' מלך גאות לבש על שם שגמר מלאכתו ומלך עליון

מדרש רבה שמות פרשה מ פסקה ג

עד שאדה"ר מוטל גולם הראה לו הקב"ה כל צדיק וצדיק שעמיד לעמוד ממנו יש שהוא תלוי בראשו של אדם ויש שהוא תלוי בשערו ויש שהוא תלוי במצחו ויש בעיניו ויש בחוטמו ויש בפיו ויש באזנו ויש במלתין (זה מקום הנזם) ותדע לך בשעה שהיה איבוב מבקש להתווכח עם הקב"ה ואמר (איוב כג) מי יתן ידעתך ואמצאהו ערכאה לפניו משפט הקב"ה משבבו אתה מבקש להתווכח עמי (שם לח) איפה הייתה ביסדי ארץ מהו איפה א"ר שמעון בן לקיש אמר לו הקב"ה איזוב אמרו לי האיפה שלך באיזה מקום היהת תלואה בראשו או במצחו או באיזה אבר שלו אם יודע אתה באיזה מקום היהת איפתך אתה מתוכח עמי הו איפה הייתה הראתה לו הקב"ה לאברהם ע"י שאמר דבר אחד בנו יורדים למצרים ומשתעבדין למצרים הראתה אותו למשה עומד ונואם הראתה לו לヨוסף זן את השבטים הראתה לו למשה מושח נביים הראתה לו לשמואל מושח מלכים ליהושע מכנים ישראל לארץ לדוד מיסד הבית לשלמה בונהו לעתליה אם אהזיה ובניה מנתקין את מסמרות הזהב של בהמ"ק יהודע מתן אמון עשו עובdot כוכבים יאשיה מבURAה

השל"ה הקדוש פרשת חי שרה

שפריה זניעקב מעין שפריה זאדים (בבא מציעא פד א), ומפטו שלמה, וישראל קריין אדים (יבמות ס א).

ספר תקנות השבין - אות טו

אבל הוא נעשה אחר שחטא על גמור בהמשכה זו ומה זה נעשה שורש לילדת הגוים ערלים שכולם צאצאי אדם הראשון, וזרע ישראל צאצאי יעקב אבינו ע"ה שורשם מצד שורש adam הראשון שקודם החטא שזכה לה יעקב אבינו ע"ה ועל ידי זה מטהו שלימה ללא פסולת שגם ערלי ישראל נקראים מולים, והגוים בהיפך שהם משורש הערלה והזומה שנקלט ונשרש בו אחר החטא. ועל כן נמנע ממנה התשובה הגמורה לתוךן למגררי לבטל גזירות המיתה וגם אחר תשובתו הוציא זרע לבטלה לאונסו והוליד רוחין שידין ולילין וזה מצד שלא נתהר עדין משורש הזומה דידעת רע והרגש תואה גופנית כנזכר לעיל:

רש"י על בראשית פרק כד פסוק סז

(סז) האהלה שרה אמו - ויביאה האהלה והרי היא שרה אמו כלומר ונעשה דוגמת שרה אמו של זמן ששרה קיימת היה נר דлок מע"ש לערב שבת וברכה מצויה בעיסה וענן קשור על האهل ומשמתה פסקו וכשבאת רבקה חזרו (ב"ר):

השל"ה הקדוש פרשת חי שרה

ורש"י (שם כד, סז) הביא בפירושו שלשה ענינים, נר קלוק מערב שבט לערב שבט, וברכה מצויה בעפה, וענן קשור על קאקל, ומפתחה שרה פסקו, וכשבאתה רבקה חזרו. וכן הוא בבראשית בקה (פס ט"ז). והגה שלשה אלה הם שלוש מזות נשים, נינה, חלה, הקלחת נר (ברכות לא ב), [נר] קלוק קממשמעו, ברכה מצויה בעפה, בלחן הפך שת חלה, ענן קשור על קאקל, כסוד הוווג בטנה, כמו שענאמר (איוב ה, כד) 'וַיִּנְעַט כִּי שְׁלֹום אֲתָלָה וְפֶקַדָּת (את) נָוֶה'. ונצטוו הנשים על זה, פדקניש והוא גלילאה בפרק בפה מליקין (שבת לא ב; לב א רשי ד"ה הריני נושא) תנה בגביה נרו של עולם על קו קו, על כן שרה שהיא תקון תנה, ורבקה קלטת פגיה ושרה, קיו זהירם מאל בשלשה אלה:

מדרש רבה בראשית פרשה יו פסקה ח

ומפני מה ניתן לה מצות נדה על ידי ששפכה דמו של adam הראשון לפיך ניתן לה מצות נדה ומפני מה ניתן לה מצות חלה על ידי שקללה את adam הראשון שהיא גמר חלתו של עולם לפיך ניתן לה מצות חלה ומפני מה ניתן לה מצות נר שבת אמר להן על ידי שכבה נשמו של adam הראשון לפיך ניתן לה מצות נר שבת:

מדרש שמואל פרשה ז

רבי שמואל בר נחמן בשם ר' יונתן, בת מאה ושלשים נפקדה חנה שם שנפקדה יוכב